

תת"ע 3378/05 - מדינת ישראל נגד אסנת זבידה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 אוקטובר 2017

תת"ע 3378-05-17 מדינת ישראל נ' אסנת זבידה

בפני כב' השופט עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אסנת זבידה

נאשמה

הכרעת דין

כלפי הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי היא נהגה ברכב ועבירה עמו משמאלי לכו הפרדה רצוף המסומן על פני הכביש כאשר לצידו הימני של הכו לא נמצא קו מוקטע, וזאת כנגדו לתקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפירה בביצוע העבירה ולפיכך נקבע והתקנים דין הוכחות.

מטרם התביעה העידו בדיון ההוכחות עדי התביעה הבאים:

השוטר מר רשות זאב (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש הדוח שערך (סמן ת/1).

השוטר מר ברודניר מהתיהו (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותו הוגש מזכיר שערך (סמן ת/2).

מטרם ההגנה העידו בדיון ההוכחות עדי ההגנה הבאים:

הנאשמת, הגב' אסנת זבידה (ע.ה.1).

מר צבי פפובלט (ע.ה.2) אשר במסגרת דבר עדותו הוגש תצלומים של אתר האירוע אשר לדבריו צולמו על ידו למחמת יום האירוע (סומנו נ/1 - נ/3).

לאחר שנתי את דעתו לעדויות, לראיות ולסיקומי הצדדים מסקנתי היא שהتبיעה עמדה כנדרש בנטול הוכחה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין כל הזכויות שמורות לאתר פסקין פליליים

לא מצאתי כי עלה בידי הנואשת לסתור את פרטיו גירסת השוטרים על כי המעבר של רכבת לצורך ביצוע פנית רכבה שמאלה בדרך הצדדיות המצויה במקום, נעשה כאשר היא עוברת על פני קטע של קו ההפרדה הרצוף (להבדיל מקטע של קו ההפרדה המקורי).

הנאשת בחרה לחזור נגדית את עדי הتبיעה באופן קצר מאד ובלתי ממצה זאת למורת שבית המשפט הסביר לנואשת בסבלנות רבה את דבר נחיזותה וחשיבותה של חקירה נגדית.

לא מצאתי כי נסתור שלשוטרים הייתה תצפית ראייה.

לא מצאתי כי נסתור שגם נשמר קשר עין רצוף ע"י השוטרים עם רכבת פניה שמאלה.

השוטר ע.ת. 1 אף ידע לתאר כי הנואשת נקטה כדי באיתות שמאלה (זהינו - לא כולה בחוסר איתות).

הנאשת אישרה כי כיוון נסייתה אכן היה לכיוון שתיארו השוטרים (לכיוון צפון) וכי אכן ביצעה עם רכבת פניה שמאלה.

מבחינת איקות תצפית השוטרים יצוין עוד כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 29:08 בבוקר).

אף לא מצאתי כי עלה בידי הנואשת להראות כי קיימת כביכול סתירה כלשהי בין גירסת ע.ת. 1 לגורסת ע.ת. 2.

לא מצאתי כי הנואשת מיקדה בכל דרך את החקירה הנגידית שניהלה מול השוטרים בשאלת מקום ביצוע פניתה שמאלה לצורך סתירת גירסתם על כי הדבר נעשה עלידה בקטע קו ההפרדה רצוף.

אני נותן אמון בגורסת השוטרים על כי הם נעו בנימית באותו כיוון בו נע רכבת הנואשת הטוענת כי הנימית הגעה מוללה) ואולם אסביר לנואשת כי לו הנימית הגעה (గירסתה) מוללה אז דומה כי על אחת כמה וכמה שהיה לשוטרים שדה ראייה אל עבר רכבת והתנהלותה עם רכבת.

זאת ועוד, בכל הבודד והערכה אני מוצא חיזוק לגירסת השוטרים באמירויות שונות של הנואשת ובهن (цитוט) ש" הקטע שאמי נהוגת לעבור יש קטע מקוווקו, מתחבר עם הקו הרצוף" (עמ' 7 שורה 7 לעודותה) (זהינו "נוהגת לעבור" להבדיל מאמירה החלטית כי במקרה זה עברה) (ההדגשה איננה במקור) ; אמירתה הספונטנית של הנואשת על אתר לשוטרים בת/1 (цитוט): "הייתי בטוחה שהקו מקוווקו וכולם עושים את זה כל יום". (זאת להבדיל מאמירה החלטית על אתר שניית היה לצפות שתאמר היא על כי עברה שמאלה במיקום המקוווקו; וכן כמו כן, בכל הבודד, אמירתה של הנואשת בתשובה לשאלת בית המשפט על כי היא (цитוט): "איני יודעת" אם היא עברה מהחלק של הקו הרצוף (עדותה בעמ' 8 שורה 6 לפחותווקו) וזאת להבדיל, גם כאן, מאמירה ההחלטה שניית היה לצפות שתאמר לפיה יודעת היא לבתו לומר

באיזה קטע של הכיבש בדיקן ביצהה את הפניה.

וראה נא גם , בנוספּ, את עדותה של הנאשמה (כביבטיה גם בעמ' 8 שורה 7 לפרטוקול) אשר, בכל הכבוד והערכה לנאשמת הנכבדה, גם כאן התרשםותי הישרה הייתה מאמרה המצביעת על אי בטחון מצד הנאשמה בעדותה היכן בדיקן ביצהה את הפניה שמאללה.

ובאשר לעדותו של ע.ה 2 הרוי שבצדך ציינה התביעה בסיכון כי עד זה כלל לא נכון באירוע ולמעשה כל שהובא בעדותו הוא דבר שהוסכם על הכל - גם ע"י השוטרים - על כי כך ולא אחרת נראה המקום הכללי והכיבש.

ואף זאת אסביר לנאשמת: האיסור והעבירה אינם בביצוע הפניה שמאללה בקטע הkon המקוווקן אלא בקטע הkon הרצוף - שכן גירסת השוטרים כי נעשה על ידה באירוע ספציפי זה - גירסה אשר לא מצאתי כי נסתרה.

כאמור, בהינתן הראיות והעדויות שהובאו לפני ואני מצאתי כאמור שעלה בידי הנאשمة לעורר ספק סביר (לא בחקירה הנגדית מול השוטרים ולא בגיןתה ובעדות העד מטעמה) לא נותר לי אלא לקבוע כי עדויות השוטרים הן ברורות הסתמכות ולקבוע כי התביעה עמדה בנטל ההוכחה.

לאור כל המפורט לעיל אני מרשים את הנאשמת בביצוע העבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, 2 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים